

Arrest

nr. 114 091 van 21 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 februari 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 98 006 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 februari 2013 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 mei 2013.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BENKHELIFA, die *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 februari 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Ten aanzien van de verzoekende partij geldt een vermoeden van afstand van geding wanneer de verzoekende partij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement afgewezen is, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van acht dagen die ingaat met de kennisgeving van de uitspraak.”

Artikel 39, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006) luidt als volgt:

“Wanneer naar aanleiding van een arrest waarbij een vordering tot schorsing is afgewezen, de verzoekende partij niet binnen de in artikel 39/82 § 6, van de wet van 15 december 1980 gestelde termijn bij een ter post aangetekende brief een verzoek tot voortzetting van de procedure indient, stelt de griffie haar ervan in kennis dat de Raad de afstand van het geding zal uitspreken, tenzij ze binnen een termijn van vijftien dagen vraagt te worden gehoord.”

Bij arrest nr. 98 006 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 27 februari 2013 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 28 februari 2013, waarbij voormeld arrest aan de verzoekende partij werd betekend en de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de mogelijkheid om een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen, op 28 februari 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 5 maart 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een verzoek tot voortzetting van de procedure 12 maart 2013. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 13 mei 2013, waarbij aan de verzoekende partij werd medegedeeld dat de afstand van het geding zal worden uitgesproken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt te worden gehoord, op 13 mei 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 16 mei 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 bepaalde termijn van vijftien dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een verzoek tot horen 30 mei 2013. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 17 mei 2013 heeft gevraagd te worden gehoord, *i.e.* binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn.

De Raad merkt op dat het door artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet ingestelde vermoeden van afstand een onweerlegbaar vermoeden is, dat enkel buiten werking kan worden gesteld in geval de betrokkene overmacht of onoverkomelijke dwaling bewijst (RvS 19 mei 2009, nr. 193 441; RvS 8 november 2008, nr. 137 049). Aangezien de verzoekende partij *in casu* binnen de in voormeld artikel voorgeschreven termijn geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend en de verzoekende partij ter terechtzitting niet aantoonde dat zij wegens overmacht of onoverkomelijke dwaling werd verhinderd tijdig een verzoek tot voortzetting in te dienen, geldt te haren aanzien een vermoeden van afstand van geding. Overeenkomstig artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet dient de afstand van het geding te worden vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET